Byaluren

Sommar och veteranbilar i Viken.

SID. 10

Den ovanliga historien om hur WBS bildades.

SID. 12

Vikens Kultur- och Byaförening
Medlemstidning Nr 31
2009 årgång 14

Ordföranden har ordet

Hej alla Vikenbor!

Den gångna sommaren förde med sig många perioder med vackert väder. Den första redan i april och firandet av Valborgsmässoafton skedde med ljumma sydliga vindar. Kraften i Marie Tidedals tal och körens vårsånger fick vinden att vända, så att brasan kunde tändas. Det blev ett sprakande skådespel i solnedgången. Maj månad var växlingsrik men i tid för firandet av nationaldagen 6 juni hade vi åter vädergudarna på vår sida. Stig Evaldsson höll högtidstalet och förrättade till sist invigning av Jonas Högströms skulptur, ” TUR , HOPP och KÄRLEK”.

Årsmötet i mars stödde styrelsens förslag att skaffa en flotte i plast, JETFLOAT. Den monterades och placerades utanför Fritidens brygga i mitten av maj. Att det skulle bli storm i mitten av juni fanns inte i vår värld. Trots tre ankare vältes flotten upp och ner och spolades upp på stranden under bryggan. Leverantören fick montera isär den delvis och sätta på en ny trappa. Den placerades sedan något längre ut och försågs med ytterligare ett ankare. Läget har tyvärr inneburit att många tyckt avståndet från bryggan varit för stort, så nyttjandegraden blev dålig. Placeringen kommer att ändras till nästa år.

Stenbryggan besiktigades i maj och nödvändiga förstärkningar utfördes i juni, och garantitiden förlängdes ett år. Stenbryggans gamla trappa blev renoverad och placerades på hamnpiren och blev till glädje för många som inte orkade ta sig upp på den gamla stegen. Våra övriga bryggor och flotten vid Gråhsa Brygga har fungerat fint och för många varade badsäsongen långt in i september.

Vikens festkommitté under Sven-Åke Hanssons ordförandeskap hade i år skapat en något annorlunda Vikenfest. De senaste årens gocartuppvisning måste strykas ur programmet av flera skäl och kommer inte åter. Det nya i år var dels Vikens IK:s fotbollturnering i en liten uppblåsbar plan, den spelades i flera åldersklasser och pågick till sena eftermiddagen, dels stora klot i plast där man klev in och sedan fick roa sig flytande i en bassäng. Stora Blå var på plats med sin RIB-båt och körde snabba turer på sundet hela dagen. En nysatsning på en ungdomsgrupp föll väl ut. Representanter för fritidsgården, nattvandrarna, kyrkan och VKB startade i våras en mentorgrupp för ungdomar. Fyra elever från Vikenskolan anmälde sitt intresse och de fick ett ekonomiskt stöd. Man ordnade Beachvolleyboll-turnering, konsert och disco i tält vid slipen och waveboarduppvisning. Efter marknad med sedvanliga kringaktiviteter underhöll ”Prebens Pågar” den äldre publiken i det stora tältet under kvällen. Stämningen var hög och P P önskades åter nästa år. Festkommittén är redan igång med att samla erfarenheter och försöka göra nästa års fest ännu ett steg bättre.

När detta skrivs pågår planering för höstmötet den 8 oktober. Se sid. 9.

Höganäs kommun har kallat till en utställning ”Vision -09” 16 okt -25 nov och där deltager VKB tillsammans med övriga föreningar i byn med ett förslag till utveckling av området runt hamnen. En kort presentation bifogas denna Byalur.

Kulturkommittén funderar över hur vi bäst går vidare med det ”Kockska Arvet”, som skulle vara till förskönande åtgärder för Viken.

Till sist hoppas jag få idéer och tankar från er alla kring vad Byaföreningen kan tänkas ägna sig åt framöver.

Väl mött på byn

Tuve Nilsson

Innehåll

Omslagsfoto: Stig Ewaldson. Gammalt och nytt samsades om hamnplanen vid veteranbilarnas sommarträffar.

Redaktören har ordet	3
Förskolorna i Viken II	4
Sjöfartsmuséet/Paul Jönska	7
Miljöpris till Vikentomater	7
Ny styrelse Sophiamöllan	8
Annons Valvet	9
Sommaren 2009	10
Annons Anders Johansson	11
Hur WBS startade	12
Annons Länsberg	13
Nya Jollen	14
Vad tycker Vikenborna	15
Statoil blir korvhandlare	15
Kyrkans sidor	16
Årtal i Vikenhus	18
Ungdomssatsning	19
Kyrkokonsert/Kalendarium	20
Nytt på konditori Öresund	20

GÖSTA THULIN TILL MINNE

Gösta Thulin gick bort vid midsommartid strax före sin 78-årsdag. Göstas yrkeskarriär var omväxlande men Viken förblev hans och familjens fasta punkt genom åren. Efter sin pensionering kom Gösta att intressera sig för Vikens Byaförening, där han länge var valberedningens ordförande. När hustru Britt blev ordförande i VKB stod Gösta som en klippa bakom med råd, idéer och arbetsinsatser. Själv fick jag nöjet att under ett par år lära känna Gösta i dessa sammanhang och vill framhålla några av hans insatser, som VKB och dess medlemmar under lång tid framöver kommer att ha glädje av.

Gösta var med att teckna El-avtal för VKB medlemmar, anslutningen de första åren var inte så stor. Efterhand som elpriserna stigit har fler och fler insett värdet av detta avtal och det har omförhandlats många gånger och hittills givit medlemmarna ett bra utfall.

VKBs andra stora projekt, där Gösta gjorde en stor insats, var renovering av våra 25 badhytter. Att döma av väntelistan till att få hyra en sådan, kommer även detta att hålla Göstas minne vid liv i Viken.

Tuve Nilsson
ORDFÖRANDE

FOTO: FRÅN FAMILJEN

Vikens Kultur- och Byaförening

Box 108, 260 40 VIKEN – www.viken.cc – Bankgiro: 5705-4108

Förutsättning för att ta del av det elavtal som tecknats mellan Öresundskraft och VKB är medlemskap i VKB.

Byaluren delas ut till alla året-runt-hushåll. Ni som har fast sommaradress i Viken eller inom 260 40-området och bor permanent på annan ort är välkomna att hämta era ex av Byaluren på Vikens Bibliotek.

Styrelseledamöter med adresser och telefonnummer

Tuve Nilsson, Ordförande, Bygatan 64	**23 81 87**
Sven Åke Hansson, Vice ordförande, Blåklocksvägen 5	**23 62 14**
Marianne Nilsson, Sekreterare, Lingonvägen 6	**23 76 03**
Anita Lindfors, Vice sekreterare, Martin Pås Guda 5	**23 70 19**
Birgitta Eklöf, Kassör, Hyllevägen 56	**23 64 61**
Kjell Cronert, Redaktör, Skepparegatan 3	**23 69 10**
Lars Östholm, Ledamot, Svanebäcksvägen 13	**23 60 33**
Stig Ewaldson, Suppleant, Ekstubbevägen 13	**23 63 52**

Stiftelserepresentanter

Märta Braun, Paul Jönska Gården, Kalvlyckev. 13	**23 61 21**
Stig Elversson, Sophiamöllan, Nytäppev. 1	**22 40 30**
Mats Svensson, Sjöfartsmuséet, Ringvägen 52	**23 77 44**

Byaluren Box 108, 260 40 Viken

Huvudredaktör och ansvarig utgivare:
Kjell Cronert
Övriga i redaktionen:
Katarina Trohammar, Bertil Lindfors och Clasgöran Strömgren
Fotograf: Olle Bogren. (Då inget annat angivits.)

Hemsidan E-post: vkbviken@hotmail.com

Webbmaster för hemsidan: Paula Sallmén

Grafisk formgivning: www.tidstudion.se
Tryckning: Grafisk Partner

Life Coaching och konst är konsten

FOTO: KJELL CRONERT

Det finns helt andra bilder, som inte alls är lik denna. Spännande!

Victoria Curling Eriksson har jobbat med klinisk prövning av läkemedel, arbetat som coach och efter några års konstutbildning blev det konst. En konst, som influerats inte så mycket av den kliniska prövningen, som av sättet att tänka, som hör ihop med människors sätt att tänka.

Materialet som utgör basen kan vara allt från cement till – ja jag vet inte vad. Hon kan själv berätta mycket bättre om hur det går till och hur allt växer fram. Om den rätta känslan inte infinner sig, återskapar hon något med det tidigare materialet som bas. Återanvändning kallas det. För ett samtal eller ett besök ring 0704-336512. www.curling-eriksson.com

Kjell

Nu skall ni inte betala

Nej, nu skall ni inte betala medlemsavgift. Det skall ni göra när vårens nummer av Byaluren kommer ut. Nu var detta sagt.

Vad som inte är sagt är vad detta nummer kommer att handla om. Lite mer om vad barnen gör innan de börjar skolan.

En intervju med människor, som flyttat till Viken. Varför Viken, och vad förväntar man sig av kommunen, service mm?

Lite föreningsinformation, som vanligt. Sommaren som gick och julen som kommer. Kyrkans inslag handlar om ungdomars positiva inställning och kyrkan som oas. Lite reklam och lite intervjuer. Spännande att läsa lite om Jollen som håller på att bli saluhall och om gamla Statoil som blivit en ny servicebutik, men med verkstad och bensin som vanligt.

Vad säger den nya ägaren om Conditori Öresund.

Sedan är det Vikentomater, som aldrig tummar på miljön och som fick miljöpris.

Och så lite historia, av Stig Ewaldson.

Höstmötet får också lite utrymme och så berättar vi vad som kommer att hända fram till att vårens nummer av Byaluren kommer ut och då man skall betala medlemsavgiften i VKB.

Från det ena till det andra

Nu skall alla tycka och komma på något. Viken är full, skulle man kunna säga, men så kan man inte säga. Säga kan man att det säkert finns många som är fulla av idéer eller upplevelser, som kan bli spännande läsning.

Kom med idéerna så gör vi något av dem. Vill du inte skriva kan vi intervjua och sedan skriva. Utmaningar som resulterar i en artikel belönas med Stig Ewaldsons bok Historiska glimtar.

För det tredje

Vi förväntar oss att det händer något med 111:an. Det går inte så fort hos våra politiker. Fort går det däremot på 111:an genom Viken. Någon har t o m lyckats volta med sin bil. Skickligt!?

Jag förväntar mig därför också att politikerna gör volter. Även om jag också vet att argumentet vägverket finns, men dom får man ge lite extra volt.

Kjell

PS Jag blev så glad. Ett stort tack för allt stöd i kyrkovalet. Nu gäller det att förvalta förtroendet och göra något som redan nu är bra - ännu bättre DS.

Vikens förskolor – barnens egen arbetsplats Del 2

Festlig invigning av den nya avdelningen på Vikens Ry med ett hav av uppsläppta ballonger. Lite farligt ser det dock ut tycker den lille mannen på bilden.

Vikens Ry

Förskolan i Vikens Ry växer så det knakar. Torsdagen den 17 september invigdes den 4:e avdelningen på Vikens Ry Förskola med ett festligt öppet hus för föräldrar, barn och kommunens representanter.

Gunvor Andersson, Utbildningsnämndens ordförande invigningstalade och det bjöds på smörgåstårta. Extra festligt blev det när alla barnen och lärarna släppte i väg massor av ballonger i skyn.

Lyssnandets pedagogik

På Vikens Förskola praktiseras Reggio Emilia-filosofin och förskolans ansvariga Camilla Bengtsson har, utöver sin förskoleutbildning, varit i Italien (ursprungslandet för Reggio Emilia) på studieresa och gått många kompetensutvecklingsdagar genom Reggio Emilia institutes försorg. Hon är idag pedagogisk mentor i Reggio Emilia.

Denna filosofi innebär att hela tiden utgå från barnets behov och det moderna samhällets förändringar. Det handlar om tron på barnet och dess intelligens samt att barn är olika och utforskar världen på olika sätt. Det måste pedagogerna ta vara på och utveckla. Barnen dokumenteras mycket, ofta med kamera, och materialet används i samtal med föräldrar och barn.

Varje barn får en egen portfolio, där allt material samlas, och som följer barnet genom förskola och skola. ”Vi ser det lustfyllda lärandet som en central del i vår förskola. Det ska vara roligt, tryggt och mycket lärorikt att vara här”, säger Camilla.

Linnea, Maja och Fideli visar Maj-Lis Johansson, områdeschef för Vikens förskolor, vad de håller på med

Både yngre och äldre barns hus

De yngre barnen, 1-3 år, och de äldre, 4-6 år, vistas i olika hus (se faktaruta).

Det innebär att miljöerna ändras efter barnens utveckling och att pedagogerna följer med barnen under hela deras tid på Vikens Ry.

Det blir speciellt synligt i en helt ny lokal på leksaker, möbler, utrustning helt anpassade efter barnens olika åldrar. Allt är fräscht och helt nytt.

Kommunal förskola	
Fyra avdelningar:	
Solstrålen	1-3 år 15 barn
Blixten	1-3 år 15 barn
Yrvädret	4-6 år 18-19 barn
Regnbågen	4-6 år 18-19 barn

Idag har några barn själva valt att måla tillsammans i den fina ateljén.

Ledstjärnor

Vi vill hjälpa till att skapa demokratiska värderingar hos barnen, vi vill att de ska känna sig delaktiga i allt som sker i deras utveckling och varför.

Våra pedagoger är kompetenta och fungerar som medforskare till barnens olika egenhändigt valda projekt

Katarina Trohammar

Viktor Åkerman har valt rött papper och en bred pensel till sitt konstverk.Det finns massor av material att välja bland

Vikens Montessori sätter barnen i centrum

På Vikens Montessori kan man börja som 1-åring och fortsätta sin individuella utveckling som elev ända upp till årskurs 5.

Totalt finns det 140 barn i olika åldrar i den fina lokalen (f.d Tillbergs) på Apelvägen i utkanten av Viken.

Montessoripedagogiken utvecklades av läkaren Maria Montessori för över 100 år sedan bland fattiga barn i Roms slum: Den omfattar idag barn i alla miljöer och världsdelar.

Vad innebär egentligen montessoripedagogiken?

En tydlig och ärlig tilltro till varje barn och barnets inneboende unika möjligheter att utvecklas i sin egen takt. Det är barnen själva som styr sin kunskapsinhämtning och bestämmer när de är redo att gå vidare med nästa steg.

De lär sig planera och välja egna aktiviteter med hjälp av lärarens ledning. Barnens tilltro till sin egen förmåga och deras självkänsla växer påtagligt. Faktum är att den vanliga svenska skolans läroplan Lpfö 98 är tydligt inspirerad av Maria Montessoris pedagogik.

Samtliga lärare på Montessori skolor har byggt på sina lärarexamina med utbildning i montessoripedagogiken.

Den magiska mattan

Varje barn har en egen matta som rullas ut på golvet. Den är deras privata skrivbord och ve den som trampar på eller kliver över den. På mattan arbetar de med olika material för att lära sig bland annat matematik, geografi eller svenska.

Till att börja med arbetar de konkret med att känna och ta i till exempel siffror med strävt ytskikt. Bokstäverna har olika färger för vokaler och konsonanter. Inlärningen går från det konkreta till det abstrakta vilket underlättar för barnen att komma ihåg – kunskaperna lagras i det muskulära systemet.

Här sitter barnen och arbetar individuellt vid sina arbetsmattor eller tillsammans med andra barn

Jag slås av hur tyst det är överallt med så pass många barn. De är alla intensivt upptagna med egna aktiviteter och olika projekt. Det vilar en verklig ro i huset.

Katarina Trohammar

William, Albin och Max arbetar flitigt med matteklossarna som lär dem ental, tiotal, hundratal och tusental. Både konkret med pärlmaterial och abstrakt med sifferkorten

Montessori AB ägs och drivs av Tove Jais-Nielsen. För alla åldrar:

Lilla Gul *	**1-3 år 12 barn**
	3 lärare
Montessori Förskola	**3-6 år 38 barn**
	7 lärare
Montessoriskolan	**Klass 1–5 83 barn**
	11 lärare

***Lilla Gul drivs av Liselott Navrafill som eget företag i samarbete med Montessori och i samma lokal.**

Ute i Ur och Skur på Bäckatrollets förskola

Personalkooperativ som drivs som en ekonomisk förening av två i personalen	
3 grupper med totalt 34 barn	
Knoppbarn	**1-2 år**
Knyttebarn	**3-4 år**
Mullebarn	**4-5 år**

Det finns idag 200 Ur och Skurförskolor runt om i Sverige, en av dem ligger i Viken i gamla Bäckaskolans ombyggda gympasal.

Ur och Skurförskolor är certifierade och drivs med Friluftsfrämjandets verksamhet som bas. Grunden är att ge barnen friluftsliv genom naturupplevelser i grupp. Naturen är världens bästa lekplats och kunskapskälla. Här finns mystik, spänning, möjligheten att klättra, springa, balansera, utveckla sin fantasi och en ny värld att utforska. Genom att leka, utforska och bara vara i olika naturtyper börjar barnen förstå sammanhang, samband och får ett ekologiskt tänkande. Vikens närmiljöer erbjuder enastående möjligheter till allt detta.

Viktigt med föräldrasamarbete

På Bäckatrollet är man mån om att lära känna föräldrarna och låta dem få en god inblick i förskolan och dess filosofi. Därför är familjerna medlemmar i Friluftsfrämjandet och samtycker till att vi som vuxna måste ta ansvar för miljön. Målsättningen för verksamheten följer förskolans läroplan Lpfö98 och friluftsliv och natur och miljö integreras i samtliga ämnen för att nå läroplanens övergripande mål. ”Allt man kan göra inne är mycket roligare ute”, berättar en av förskolans små elever. ”Vi använder leken som arbetsmetod och ju äldre barnen blir desto mer teoretiska kunskaper väver vi in” berättar Marie Larsson, en i personalkooperativet.

Tove förbereder sig för lite pyssel i den välförsedda lekstugan

Lek ute i tippin som blev kvar efter ett indiantema och som barnen älskar. En tom sladdvinda blir en perfekt leksak

Vad innebär friluftsliv egentligen?

På Bäckatrollet (och på alla Ur och Skurförskolor) betyder det att vistas ute i naturen året runt för att få naturkänsla, motion, rörelse, gemenskap utan prestationer i tävlingsform. Under den varmare årstiden vistas barnen ute 90 % av tiden och är det vinterrusk blir det cirka 40%. De minsta barnen sover middag nedbäddade i sköna liggvagnar året runt. Jag blir riktigt avundsjuk när jag ser hur gott de snusar utanför fönstret.

Det är inne att vara ute – det märker Bäckatrollet genom att de har kö av barn som vill börja.

Kollikock! Kollikock!

Mulle fyller hela 50 år i år och det är säkert många av oss som har personliga minnen av Mulle i sin gröna kostym med näverhatt. Men det är bara Ur och Skur certifierade förskolor som har rätt att använda Mulle i sin verksamhet.

Katarina Trohammar

Riktig skogsstämning tycker Gustav och Tove uppkrupna på den stora stenen

Vikens Sjöfartsmuséum

FOTO: KJELL LUNDSTRÖM

Interiör från muséet under årets sommarutställning. I montern Bengt Tellströms modell av en av Vikens större lotsbåtar.

Årets sommarutställning ”Lotsar i Viken” har varit välbesökt och uppskattad. Nämnas bör att vi öppningsdagen hade besök av ett sällskap, inviterade av Carl-Johan Hagman på Skepparegatan.

Sällskapet bestod av ett stort antal amiraler, kommendörer m. fl. Bl.a. marinmålaren/kommendören Christer Hägg som på museet höll ett uppskattat föredrag om barkskeppet JOLANI av Viken.

Hagman själv berättade utanför ERIKSBORG om slaget i Öresund 1801, en batalj mellan engelska och danska flottan. Sällskapet besökte också värnen i Viken som uppfördes under andra världskriget.

Efter besöket honorerades muséet med ett kuvert innehållande ett antal större sedlar. För den intresserade öppnar vi gärna muséet under höst- och vintertid. Ring någon av oss som finns nämnda på VKB:s hemsida. Här kan du också läsa om muséets historia och tidigare utställningar.

Julskyltningssöndagen kommer muséet vara öppet mellan kl. 14.00 och 17.00 och Bengt Tellström kommer som traditionen bjuder att visa diabilder ur sitt talrika fotoarkiv. Vi bjuder på pepparkakor och glögg! Välkomna!

Obs! utställningen ”Lotsar i Viken” finns kvar än och även julskyltningssöndagen.

Kjell Lundström
MUSEIKOMMITTÉN

Hösten – en bråd tid på Paul Jönska gården

Även om visningssäsongen är över, fortsätter arbetet i trädgården till långt in i november och förberedelserna inför julmarknaden sätter nu igång på allvar.

På våra måndagsträffar i f.d. vävstugan stickas, virkas, broderas det och klipps trasor som sedan vävs till mattor och väskor. Arbetet med syltning och inläggning av bär och grönsaker som påbörjats under sommaren fortsätter. Sista veckan före julmarknaden träffas vi varje dag och binder dörrkransar – ett 70-tal som brukar gå åt som smör. Då skördar vi också grönkålen. Och så bakar vi förstås, alla möjliga sorters kakor och bullar till försäljning.

FOTO: PAULA SVLAMÉN

Flitiga damer binder dörrkransar till julmarknaden.

Välkomna till Skepparegatan 18 lördagen den 5 december – dagen före andra söndagen i advent! Vi öppnar kl 13 och kl 15 är det slut. Underbart är kort.

Märta Braun

Miljöpris för 5 miljoner goda tomater

Vi gratulerar Vikentomater, med Mats Olofsson i spetsen, till Centerns miljöpris 2009.

Det har han fått för medveten satsning på miljövänlig tomatodling. Mats är glad för priset och säger att det bidrar till att öka Vikentomaters profil som miljömedveten odlare. Kemiska bekämpningsmedel har framgångsrikt ersatts med parasitbekämpande insekter och allt vatten recirkuleras för maximalt utvinnande av näringsämnena.

Mats räknar i år med ca 10 % större skörd vilket blir ca 250 ton som innebär ungefär 5 miljoner tomater av 80 olika sorter. Dock satsar Mats inte på expansion för Vikentomater, ”hellre kvalitet än kvantitet”, som han uttrycker det.

Från påsk t.o.m. augusti har man på Vikentomater en välbesökt marknad med mycket av lite av varje. De sista tomaterna skördas i november och sen blir det en dryg månads hårt jobb för att förbereda sådd och plantering av nästa års miljontals tomater.

Mats avrundar vårt samtal med uppmaningen till alla tomatälskare att aldrig förvara dem i kylen. ”Lägg dom i en korg på köksbänken” säger han. Jag snor en tomat på vägen ut ur växthuset …MUMS!!!

Olle Bogren

Ny ordförande och styrelse för möllan

Del av nya styrelsen: Fr. v. Olle Olsson, Björn Loodberg, Denice Hulthén, Robert Johansson och Stig Elversson. Ej med på bilden: Lars Hulthén och Tor-Henrik Lemelius

Samtal med Bengt Brenå, som avgått efter 17 år som ordförande för Sophiamöllan.

- Det var 1991 som Stiftelsen bildades och tog över Sophiamöllan från Föreningen Vikens Kulturminnen. Lokalföreningen i Viken hade dessförinnan överlåtit den till FVK. Jag blev i min egenskap av byggnadssakkunnig ombedd att bli dess ordförande och jag antog utmaningen.

- Hur kändes det?

- Det var naturligtvis ett stort åtagande, eftersom jag var fullt medveten om att det skulle innebära mycket arbete med att skaffa medel till och organisera upprustningen av möllan. Lokalföreningen och Föreningen Vikens Kulturminnen, som förresten en gång uppstod just för att bevara möllan, hade under många år samarbetat för att hålla möllan i skick.

- Var den i dåligt skick då?

- Ja och nej, inte direkt, även om åtskilligt behövde åtgärdas ganska omgående. Den gamla möllan – Sophiamöllan är ju från 1838 av holländartyp och med undantag av markvåningen byggd av trä – är ju utsatt för väder och vind, stormar och salta vindar. Det betyder att den kräver ständigt återkommande underhåll. Det är extra besvärligt eftersom man ofta måste reparera högt uppe. Tänk dig bara att byta spånor på hättan. Däruppe känner man sig som man svävar i luften.

- Ja, det minns jag ju när vi pågar hälsade på hos Iwar möllare att det var nog så högt redan på omgången. Och högre upp fick vi inte klättra, inte utvändigt i alla fall.

- Och möllevingarna som skall underhållas med segel och allt. Med duktigt folk i kommittén har vi kunnat göra en hel del men givetvis har vi även nödgats tillkalla hjälp utifrån som med olika kranar och liftar har utfört arbeten högt däruppe. Vi blir ju äldre efterhand och känner oss inte alla manade att hänga i krokig arm och tjära vingar mm.

- Hur samlade ni ihop medel ? Det rör sig ju ofta om stora belopp vid reparationer av denna art.

- Från alla håll. Inte minst Vikenborna själva har vid många tillfällen bidragit vid insamlingar som Sophiamöllans vänner har hållit i. Via länsantikvarien Karin Bunte fick vi pengar, från Kungafonden, och nu senast när nya vingar skulle sättas upp, fick vi även en större privat donation, och t o m från Jordbruksverket en rejäl summa. Jag minns de första åren hur Gerhard von Hofsten, som varit med om att driva genom stiftelsen, jag och Anders Högberg for runt och uppvaktade personer för att få dem att förorda medel till vår mölla.

- Vilka större investeringar har gjorts under dina sjutton år som ordförande?

- 1994 byggdes Östra Magasinet om och inreddes. Detta med ALU-hjälp.1996 byggdes den nya omgången på möllan, 1998 sattes nya spån på hättan och på hela södra delen av stora byggkroppen och samtidigt tjärades möllan. 2006 ny axel, nya vingar och krögarmar, (det mesta av det gamla från 1964 hade tjänat ut och var i uselt skick). 2008 var det åter dags att tjära hela möllan, två gånger för att det skulle vara mer väderbeständigt.

- Ja, det måste ha kostat en och annan krona att underhålla möllan under alla dina år som ordförande.

- Ja, det kan du tro. Jag tror att vi i Stiftelsen under denna tid har lyckats få ihop närmre 3,5 miljoner kronor. Och det har gått åt, det finns inga större belopp kvar i kassan utan man får ge sig ut och äska medel och tigga så fort det blir aktuellt med mera kostnadskrävande arbeten. Och sådana kommer, var så säker.

- Du ser tillbaka på denna tid med glädje och stolthet, kan jag tänka.

- Javisst, även om det varit mycket arbete och ibland motsättningar och djupa diskussioner om saker och ting. Men det är glömt nu. Utan fantastiskt duktiga medarbetare som oegennyttigt har jobbat under alla år hade det aldrig gått.

- Jag kom att tänka på en rolig episod. Det var så att Christer Malmström kom på idén att fråga Hasse Alfredsson om han möjligen skulle kunna läsa in speakertexten till Filmen om möllan. – ”Ja”, sade Hasse, ”det kan jag väl göra” ”Betalt”? ”Nej, då gör jag det inte”.

- De trevliga årligen återkommande inslagen med snurrande möllevingar och öppet hus på somrarna och mölletomten på jularna har ju också varit en källa till glädje.

Tillträdande och avgående ordförande.

Del av den gamla styrelsen: Fr.v Christer Malmström, Björn Loodberg (representerar Föreningen Skånska Möllor), Britt-Mari Delander, Bengt Brenå, Robert Johansson och Anders Högberg.

Ja, Sophiamöllan står kvar och skall förhoppningsvis göra så i många år ännu.

Nye ordföranden Stig Elversson är glad över den nya styrelsens sammansättning. Man samlas varannan onsdag under vinterhalvåret för olika underhållsarbeten. Den övergripande målsättningen är att bibehålla möllan i sitt nuvarande skick.

Man upprättar åtgärdslistor för underhållet i ett långtidsperspektiv. I år har t ex ny åskledare färdigställts på vingar och hätta, en ganska så kostsam åtgärd. Stengrunden har lagats och kalkats. Den gamla elkvarnen som stod i östra magasinet har demonterats. Den ska komma till användning igen. Man skall kunna mala även när det blåser för hårt för att låta möllevingarna snurra.

Jag önskar den nya styrelsen lycka till med att bevara denna Vikensiluett.

Bertil Lindfors

Ett stormigt höstmöte med Kyrkoherden

Hur fel kan det inte bli när man blandar ihop saker och ting. Det var vädret som var stormigt. I övrigt smakade äpplekakan och kaffet gott och vi kunde konstatera, även om båda mina kommentarer blir lite färgade av mitt engagemang, att det mesta är ganska bra.

Bryggor och flottar har fått utstå mycket konstaterades det och inte minst den nya badflotten fick vad den tålde. Evenemangen har varit uppskattade och dragit mycket folk, alltifrån Valborg, Nationaldagen till Vikenfesten och som någon sa: Nu har Vikenfesten hittat sina former. Man tackade Sven-Åke Hansson för hans stora insatser i samband med Vikenfesten och Marie Tidedal för hennes engagemang i nattvandrarna.

Stiftelserna rapporterade att året varit som det brukar. De nya satsningarna under året har varit badflotten, skateboardrampen och cyklar till nattvandrarna.

Höghusidén vid UP-Hallen ville man att Byaföreningen skulle ta upp till diskussion i styrelsen, likaså Vision 09 i Höganäs, som även berör Viken, en utställning from. 16 oktober på Café Amanda. Det är också

Fortsättning sid 19

Valvet
valvet.se

Ett hem är ingenting du får.

Det är någonting du skapar. Ibland tillsammans med andra. Ibland på egen hand. Gemensamt, är tillfredsställelsen av att komma hem till en plats där du kan vara dig själv. En plats där du hör hemma.

På Valvet Mäklarfirma förmedlar vi inte bara en bostad. Vi hittar rätt plats. Och rätt känsla.

Vår erfarenhet tar dig dit. Vi lyssnar på dina önskemål, och kan med van hand guida dig igenom en av de stora affärerna i ditt liv. Tryggt, säkert och engagerat.

Vi finns på Bygatan 21 i Viken. Det ger dig som redan bor, eller vill bo i Viken, fördelar vi gärna berättar mer om.

Kom in till oss, besök oss på webben eller slå oss en signal.

Håkan Wærnér & Patrick Engström
Valvet i Viken

Valvet Mäklarfirma • Bygatan 21, Viken/Fågelsångsgatan 4, Helsingborg • Telefon 042 12 16 16 • Fax 042 12 16 03 • E-post valvet@valvet.se

Sommaren som började med våren

Marie Tidedal och Valborg

Våren började med Valborg och Marie Tidedal. Hon talade om ungdomar och nattvandring på ett sätt som gjorde att man började fundera över vårt samhälle och sedan var det dags för en härlig brasa, som alla undrade om den skulle bli av.

Georg Sesslers bild av majbålet

Stig Ewaldson invigde sommaren på nationaldagen och invigde samtidigt Jonas Högströms utsmyckning av hamnen.

Stig Ewaldson och nationaldagen

Jonas Högströms konstverk beundras

Ömsom vin ömsom vatten skulle man kunna säga om sommaren, men på ett annat sätt också, å ena sidan sol och å andra sidan regn.

Har det varit en vanlig sommar eller en ovanlig? Ja, det är väl svårt att riktigt komma ihåg. Det har varit en hel del bad och det har kommit en del intensivt regn.

På onsdagarna har veteranbilarna kommit och på matställena i Viken har det varit en hel del människor.

På kvällarna har man kunnat se människor vid sina badhytter, med ett glas vin och lite gott att äta. Jag har också sett

Många veteranbilar i hamnen

de som ätit sin frukost vid badhytten och sommarvattnet har inbjudit till många morgondopp. Promenerande eller cyklande i vita badrockar eller urblekta av någon annan färg. Sedan har vi några som hållit på hela året. Vikens vinterbadare.

Det händer också andra saker. En dag när vi badat stod vi och pratade med några andra som badat. Någon säger då, någon har tagit min gamla cykel. Spekulationerna kommer igång kring en annan cykel som står kvar. Vems är den? Mannen, för det handlade om en herrcykel, dök aldrig upp. Vad hade hänt?

Otäcka tankar dyker upp, men så illa kan det inte vara. Vi är alla överens om att någon måste ha förväxlat cykel, men den blå handduken, som fortfarande vid

Den nya badflotten på väg till sin plats

9-tiden på kvällen hängde kvar? Frågorna hopar sig men svaren uteblir. Hur det gick med de två cyklarna och den blå handduken förtäljer inte historien.

De privata festerna har avlöst varandra hela sommaren och det finns väl inte en familj med självaktning som inte har sitt eget partytält. Det är så sommaren skall vara.

Några veckor innan detta hände, alltså det där med cykeln, var det Vikenfest och några, som inte tillhörde festkommittén ansåg att det var den bästa festen hitintills, trots att gocarten hade fått motorstopp den här sommaren. Ungdomsgruppen gjorde ett strålande arbete och lyckades. Nya aktiviteter under marknadsdagen gjorde också sitt till. Det var många som hjälpte till. Jag vet två som jobbade både dagen innan med förberedelser och dagen efter med att städa efter oss andra. Men festgeneralen gjorde som vanligt mest. Utan Sven-Åke hade det nog inte blivit någon fest.

Diverse bilder från Vikenfesten

En liten kille, kanske fem år, pratade med mig om att han ville att det skulle finnas ponnyhästar att rida på. Ja, det kommer säkert att hända nya saker även nästa år. Segeltävlingar, fotbollsturneringar och tennis har också skapat liv i Viken under sommaren.

För att inte tala om kyrkan. Många trevliga musikstunder i anslutning till tisdagskvällarnas vardagsgudstjänster har det också blivit tack vare fulla hus. Konfirmationerna har gett ungdomarna värden för livet och fyllt kyrkan många gånger.

Så visst har det var en härlig sommar. Man ser och upplever dessutom mycket, när man har hund, både på dagar och kvällar och man får pratstunder med andra hundar och deras hussar och mattar.

Och en hel del andra också. Vi hundägare blir på detta sätt också ett osynligt komplement till nattvandrarna.

Det här var en kort och subjektiv sammanfattning av sommaren 2009, som avslutades med de största äppelskördarna på många år. Alla ville ge äpplen till alla, men alla hade äpplen och tackade nej. Minns och njut. Lev på de fina minnena och de härliga baden. Innan vi vet ordet av är våren åter här och en ny sommar.

Kjell

En tennissommar att minnas

Sommaren 2009 blev den bästa tennissommaren på många år för Vikens Tennisklubb. Den stora begivenheten, tennisskolan, slog alla tidigare rekord med hela 250 entusiastiska elever från när och fjärran. Antalet medlemmar steg rejält och för första gången på många år var det inte sällan fullbokat på de tre grusbanorna. Ökande spel, lojala sponsorer och mycket ideella krafter gör att drömmen om inomhusspel lever vidare.

När styrelsen för Vikens Tennisklubb la planen för säsongen 2009 var det med blandande känslor. 2008 hade inneburit en positiv utveckling med fler medlemmar och tennisskolelever. När nu tuffare tider väntade frågade man sig: Skulle intresset för tennisen svalna? Skulle sponsorerna ställa upp? Skulle sommaren kunna bli lika framgångsrik som 2008? Gensvaret blev starkt. Den vita sporten fick ett lyft som hette duga. Kanske var det Robin Söderling som gav bränsle för den kanske bästa säsongen på över 10 år för VTK. Eller var det bara det faktum att fler fått upp ögonen för de fina banorna. Alldeles oavsett är ordförande Peter Carlin stolt över framgången.

- Det härliga är att så många gamla och nyinflyttade vikenbor verkligen fått upp ögonen för vår lilla pärla. Den här sommaren slår allt jag varit med om och jag får nästan nypa mig i armen för att förstå hur bra sommaren blev. På nytt kan vi verkligen säga att tennisen lever och frodas i Viken. Antalet medlemmar steg, likaså antalet uthyrda timmar och dessutom genomfördes fler organiserade träningstimmar än tidigare. Pricken över i:et blev den populära tennisskolan som arrangerades under fyra intensiva veckor i juli. Under fem timmar varje veckodag fylldes tre banor med ivriga elever som hade en sak gemensamt. De älskar tennis och blev garanterat duktigare spelare under ledning av tränaren Frida Kareld och hennes medtränare Daniel Djukic och Sanna Günthardt.

- Vi hade otroliga 250 tenniselever denna sommaren vilket är ett rekord. Det är underbart att se allt från småknattar till vuxna som med ett leende på läpparna nöter slag efter slag mot våra duktiga tränare. Det enda problemet var att tennisskolan fullbokades och vi tvingades säga nej till ett flertal. Till nästa år ska vi se till så att alla som vill kan få plats i tennisskolan, säger Peter Carlin.

Med stöd av växande intresse och fler medlemmar gjordes flera viktiga investeringar inför nästa år. Stängslet intill bana ett sänktes för fri insyn, ett nytt prydligt staket sattes upp, sex nya bänkar köptes in till banorna och behövliga reparationer kunde genomföras. Ett antal av bygdens ungdomar gavs också chans till sommarjobb på VTK som höll öppet varje dag hela sommaren.

Klubbmästerskapet

Årets klubbmästerskap blev fylligt på alla sätt. Inte bara i det massiva antal som anmälde sig och spelade utan även i det faktum att turneringen drog ut på tiden. När Viken Open till slut var avgjord stod

Fortsättning sid. 19

VIKEN I VÅRA HJÄRTAN!

Viken ligger oss varmt om hjärtat. Under de senaste nio åren har vi förmedlat flest villor mellan köpare och säljare här i byn. Vi lever och bor själva i Viken, vilket vi och våra kunder tycker är en viktig egenskap när man förmedlar bostäder här i byn.

Nu tar vi nästa steg. Vi anställer fler mäklare och flyttar till ny adress. Nu hittar du oss mitt i hjärtat av Viken, närmare bestämt på Bygatan 31. Har du vägarna förbi är du alltid välkommen in och diskutera hur vi tillsammans kan göra din nästa fastighetsaffär till din bästa.

Vill du se vårt aktuella utbud av bostäder som är till salu? Besök vår hemsida www.andersjohansson.se

ANDERS JOHANSSON
FASTIGHETSMÄKLARE 042-23 86 40

Dansk öl krävde båtklubb – därför startades WBS!

När jag i samband med Wikens Båtsellskaps, WBS, 45-årsjubileum letade i gamla protokoll fann jag tre svar på frågan varför man startade WBS. Det visade sig att den danska ölen var en viktig orsak.

Den 19:e april 1963 var vi 12 personer som samlades på Vikens Hotell för att bilda en båtklubb. Intiativtagare till mötet var sjökaptenen Bror Malmsten. Av dessa 12 är det idag bara Bertil Lindfors och undertecknad som fortfarande är aktiva i klubben. Bertil valdes vid mötet till interimsstyrelsens sekreterare och jag till intendent.

Mötet enades om att klubben skulle främja såväl motorbåts- som segelsporten. Andra väsentliga frågor som en båtklubb i Viken skulle arbeta med var fördelningen av båtplatser samt upptagning och isättning av båtar.

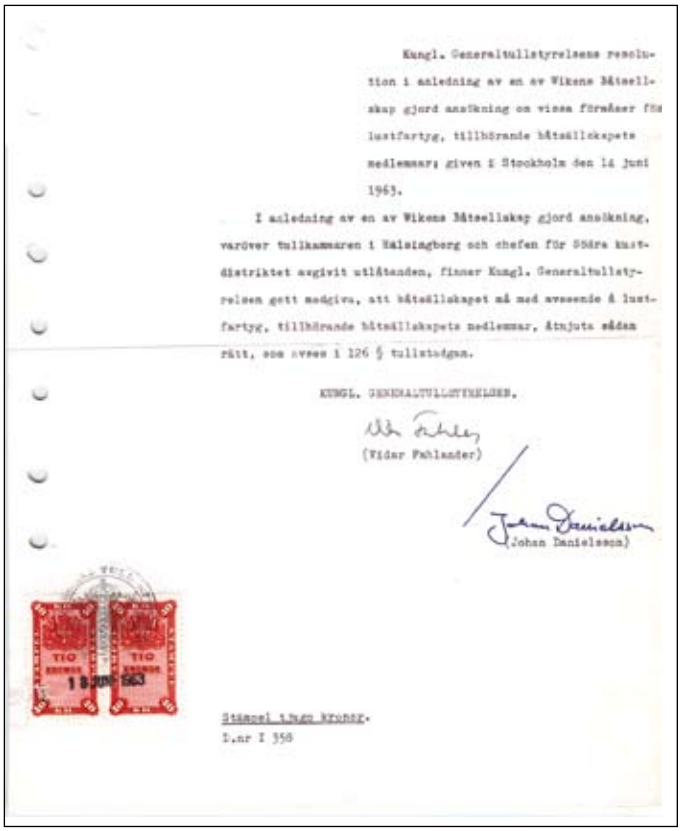

Kungl. Generaltullstyrelsens resolution i anledning av en av Wikens Båtsellskap gjord ansökning om vissa förmåner för lustfartyg, tillhörande båtsällskapets medlemmar; given i Stockholm den 14 juni 1963.

I anledning av en av Wikens Båtsellskap gjord ansökning, varöver tullkammaren i Hälsingborg och chefen för Södra kustdistriktet avgivit utlåtanden, finner Kungl. Generaltullstyrelsen gott medgiva, att båtsällskapet må med avseende å lustfartyg, tillhörande båtsällskapets medlemmar, åtnjuta sådan rätt, som avses i 126 § tullstadgan.

KUNGL. GENERALTULLSTYRELSEN.

(Fidar Fahlander)

(Johan Danielsson)

Stämpel i fyra kronor.

I.nr I 358

Kungl. Generaltullstyrelsens beslut.

Konstituerande möte

Redan den 17:e maj hölls det konstituerande mötet. Djungeltelegrafen hade verkat i hamnen och man hade även annonserat i dagspressen. På mötet beslöts enhälligt att bilda Wikens Båtsellskap, WBS. Observera stavningen!

Bror Malmsten valdes till ordförande, skeppsredare Mortimer Wedlin till vice ordförande, Olle Cederfeldt till kassör och Bertil Lindfors till sekreterare. Själv blev jag motorbåtsdelegerad eftersom jag var den ende närvarande som hade motorbåt.

Vikenkonstnären Gustav Arnes förslag till klubbflagga antogs enhälligt.

Medlemsavgiften blev med dagens mått mätt mycket blygsam. 15 kronor per år för medlem över 21 år. Det hade helt klart lönat sig att redan då betala 150 kr för ständigt medlemskap.

Gemenskap

I Vikens hamn samsades fiskare med sina bottengarn, Vikens varv och ett ökat antal fritidsbåtar. Båtbeståndet i hamnen var allt ifrån små snipor för enbart segel till flottare segelbåtar i mahogny och större motorbåtar. Redan 1959 hade Vikens Optimistjolle Klubb, VOK, bildats. De lite äldre ungdomarna var med i Vikens Snipe Fleet 234.

Vi med motor- och segelbåtar ville också ha en egen organisation för fester och annan samvaro. Ett skäl för att starta WBS.

Kappsegling

Det andra skälet var att man ville kappsegla. I Helsingborg fanns HSS, Helsingborgs Segel Sällskap och i Helsingør HAS, Helsingør Amatör Sejlklubb. De anordnade årligen var för sig ett par kappseglingar, bl a Ven runt resp. Själland Rundt.

För att få vara med och kappsegla måste man vara med i en båtklubb som var ansluten till Svenska Seglarförbundet. I paragraf 6 i det konstituerande protokollet sägs därför att WBS skulle registreras i Svenska Seglarförbundet och Sveriges Riksidrottsförbund.

Certifikat

Det viktigaste skälet för att bilda WBS fanns dock i paragraf 7. Där står: ”Sammanslutningen beslöt att söka rättigheter att utfärda certifikat för lustfartyg hos Kungliga Generaltullstyrelsen.” Och redan den 14 juni hade Kungl. Generaltullstyrelsen fattat beslut om att bevilja WBS rätt att utfärda certifikat. Eller som resolutionen med diarenummer I 358 och 20 kr i stämpelavgift uttrycker det: ”… finner Kungl. Generaltullstyrelsen gott medgiva, att båtsällskapet må med avseende å lustfartyg, tillhörande båtsällskapets medlemmar, åtnjuta sådan rätt, som avses i 126 § tullstadgan.” Paragraf 7 gällde nämligen något så viktigt som den danska ölen. Certifikatet skulle innehålla uppgifter om båtens namn, båtens hemmahamn, båtens ägare och hans hemvist. Reglerna om certifikat gällde fram till mitten av 1970-talet.

WBS första vimpel designad av vikenkonstnären Gustav Arne.

Betald certifikatsavgift för 1963. Varje båtägare utrustades med ett certifikathäfte. Där klistrade man in kvittot på den årliga certifikatsavgiften.

Omväg för förtullning

1963 fick man nämligen inte segla till Danmark hur som helst.

Nordisk passfrihet fanns men inte tullfrihet. Skulle man segla de fem sjömilen över till Hornbæk måste man först segla till Helsingborg eller Höganäs hamn för förtullning. En omväg på cirka fyra sjömil via Höganäs. Mer än det dubbla om man tog vägen via Helsingborg.

Och motsvarande omväg på vägen hem. Och någon öl fick man inte ha med sig heller. En byråkratisk omväg som tog tid. Förmodligen hade tullen också bara öppet under kontorstid.

Om man hade sprit i båten när man tullade ut så skulle den under hela utlandsresan förvaras i låst skåp, som tullen förseglat. Spriten fick absolut inte röras förrän man hade förtullat efter ankomst till svensk hamn igen.

Med certifikat, och efter betalning av den årliga certifikatsavgiften på 10 kronor, kunde man segla direkt till vilken dansk, norsk eller finsk hamn man ville.

Några större mängder öl fick man med certifikat dock inte köpa i Danmark. Jag har dock hört rykten om att kustbevakningen och tullen gjort beslag i hemvändande båtar som medfört både tre och fyra backar med god dansk öl. Det är först efter EU inträdet som införselreglerna har blivit lite mer liberala, liksom att man nu kan segla till Tyskland, Polen etc. utan tullkrångel.

Olle Lindskog och Bertil Lindfors var med när WBS grundades för 46 år sedan.

Stort svensk/danskt utbyte

Idag är det det mest naturliga att segla över till en dansk hamn för alla med hamnplats i Viken.

Det är inte bara den danska ölen som drar oss svenskar över Sundet. Den har med dagens växelkurs blivit alltför dyr.

Vi får hålla till godo med det danska gemytet.

Olle Lindskog

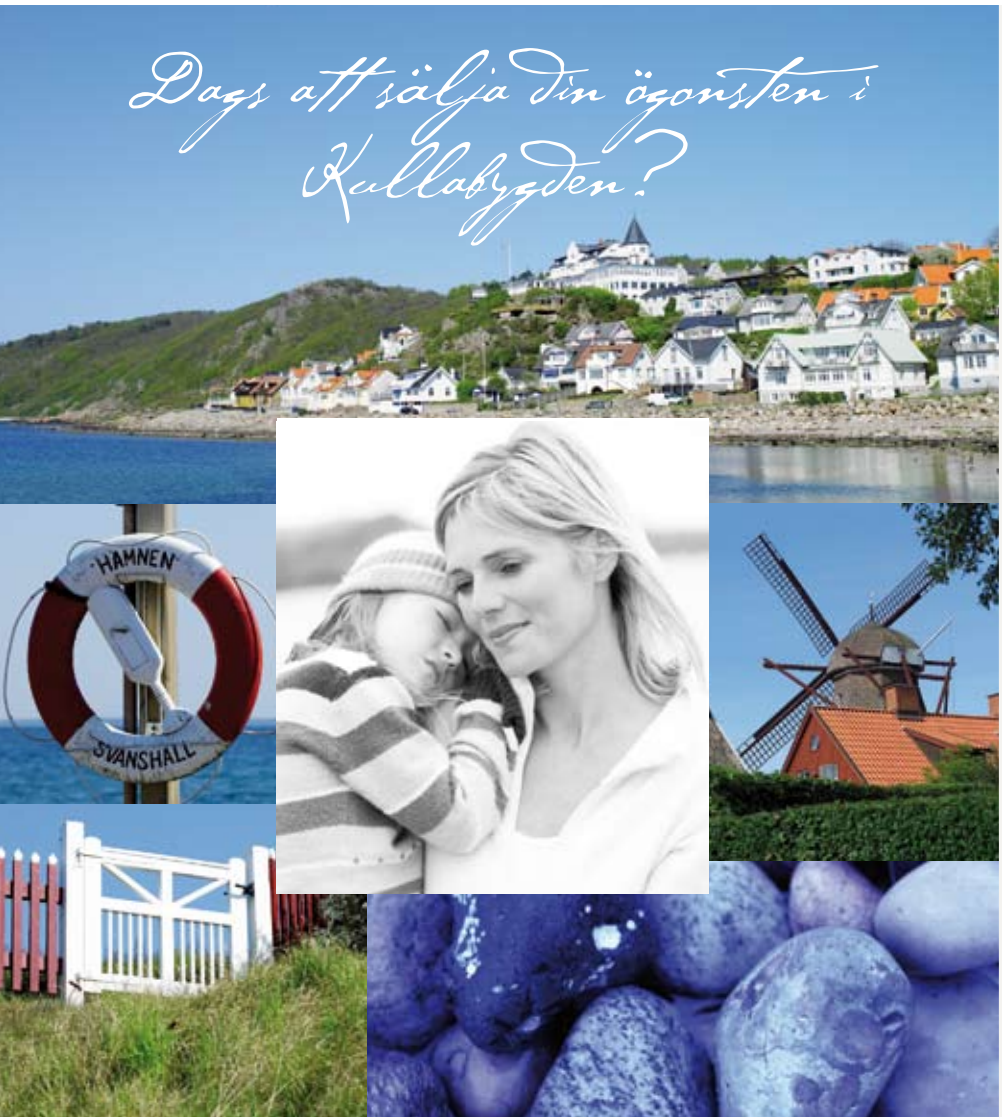

På Kullahalvön ligger guldkornen och pärlorna tätt. Bokskogstäckta kullar, dramatiska klippbranter, vindskyddade picknicklundar och de charmiga byarna som smyckar halvöns kust. Allt fler söker sig till denna vackra bygd och på Länsbergs har vi lång erfarenhet av fastighetsförmedling och ett stort antal intressenter i vårt register.

Titta in på vår nya inspirerande hemsida där vi presenterar Kullabygdens charmiga byar och berättar om de objekt vi nyligen sålt och de vi har till försäljning. Är det dags för dig att sälja din ögonsten i Kullabygden? Varmt välkommen att kontakta oss för ett förutsättningslöst möte!

LÄNSBERGS

Din kustnära fastighetsmäklare.

Småbåtshamnen 18 A 263 39 Höganäs
tel 042-33 08 09

www.lansbergs.se

Saluhallen som står färdig till jul

ILLUSTRATION: CLAS-GÖRAN STRÖMGREN

En enkel vision av fasaden mot sydväst. Med ramper upp till entrédörrarna

FOTO: KJELL CRONERT

Byggherren Hans-Erik Andersson står i det som skall bli den rymliga entrén.

Nerläggningen av Per i Viken satte fart på idén om en saluhall i Viken. En idé som funnits hos Netti och Anders i ungefär tre år.

Alla är ju överens om att vi behöver en livsmedelsaffär för alla dem, som inte har bil och det är ganska många som är i den situationen, men också för oss andra. Den gamla regeln gäller emellertid fortfarande, att det inte går att enbart handla där när man får lust, utan vi måste faktiskt vara lite lojala för att det ska bli långsiktigt bra för alla.

Det första steget är redan taget. Den gamla servicen med bankomat har återuppstått.

Sedan hoppas vi att buss 219 också skall utgå från Viken och att politikerna visar ett mer aktivt intresse för detta och för att 111:an skall bli en trivsam gata.

Möjligheten skall också finnas, när man kommer från Helsingborg, att få veta vad som döljer sig i vår lilla by i form av livsmedel, restauranger, presentaffärer, blommor och annan service dvs skyltar vid infarten till Viken vid rondellen på 111:an.

Klar till Jul

Till jul skall Jollen, Vikens nya saluhall, stå klar med den gamla fina servicen för post, spel och apotek, men också med ett utökat sortiment av livsmedel med bl a lokalt odlade grönsaker.

Försäljningsytan har ökat från 150 m^2 till närmare 500 m^2. Med andra ord har lokalen blivit mer än tre gånger så stor. Manuella diskar för kött/chark med produkter från lokala leverantörer och fisk och skaldjur i den manuella fiskdisken.

Vad sägs om en hummer? Det kommer att finnas ett hummerakvarium också och man vet aldrig, kanske kommer det en manuell ostdisk med tiden. I hörnet mellan de manuella diskarna kommer det att finnas möjlighet att ta en kopp kaffe och smaka på det nybakade brödet från bake-off anläggningen eller något från fiskavdelningen eller Lagmarks Hörna.

Fullsortiment

Med det nya sortimentet, fisken och charken, blir den nya saluhallen en fullvärdig livsmedelsaffär och det finns parkeringsplatser reserverade för kunderna på båda sidor om byggnaden.

Priserna kommer också att bli lägre, även om vissa produkter redan idag har ett lägre pris än den traditionella stormarknaden.

Det här är en stor satsning på kvalitet. Det gäller Netti och Anders inställning men också byggherren Hans-Erik Anderssons.

Den tidigare nämnda investeringen på ca 2 miljoner kommer att fördubblas och med denna investering och Hans-Eriks engagemang har förutsättningarna skapats för att allt ska kunna bli riktgt bra.

Ett stort lycka till, alla ni som vågat satsa på Viken! Nu är det upp till oss som handlar att se till att vi också satsar för att det ska bli långsiktigt bra. Att inte ta ett steg framåt är i själva verket att ta ett steg tillbaka och det vill vi ju inte.

Nej, fram för ett levande Viken. Den ort som växer mest i Höganäs kommun, om jag minns rätt.

Kjell

Fredrik Johansson (Borgmans fisk) och Louise Bermhagen, som står i den manuella fiskavdelningen

FOTO: KJELL CRONERT

Netti och Anders visar från betraktarens håll att fiskavdelningen ligger åt ena hållet och köttdisken åt det andra. Där fotografen står kommer man kunna sitta och fika och äta lite

Det bästa i Viken är gemenskapen och tryggheten

Mycket nyfiken knackar jag på hos familjen de Beer på Stenrösegränd i Vikens Ry. Trots många promenader i området när jag följt hur det har vuxit fram är det första gången jag besöker ett hem.

Jessica bjuder på hemlagad kladdkaka och fika och jag tar fram penna och papper för att skriva ned vad en ung familj tycker om Viken, dess omgivningar och service. Först en liten tillbakablick på hur de träffades: Marc är född och uppvuxen i Johannesburg men flyttade till London för att jobba i två år. Tanken var att återvända till Sydafrika men 1999 mötte han Jessica, ursprungligen från Jonstorp men utlandssvenska sedan flera år, och de blev ett par.

De flyttade till Chicago och där föddes Julia. ”Jag hade aldrig några planer på att flytta tillbaka till Sverige – det var Marc som ville det”, berättar Jessica.

Jessicas föräldrar från Jonstorp var husletare och huset på Stenrösegränd köptes på en dag via telefonkontakter mellan Marc som var i London och Jessica som befann sig i Chicago. ”Det har vi aldrig ångrat”, säger båda med en mun.

Nybyggaranda

En stor anledning till den varma granngemenskapen är att alla flyttade in samtidigt och var i ungefär samma situation: unga småbarnsfamiljer.

Detta har skapat en riktig bygemenskap. Man umgås och hjälper varandra. Bland annat har man frukostklubbsmöte varje fredag mellan 9.00 och 11.00 där man turas om att vara värd. Är det någon som känner för en aktivitet lägger de en lapp i brevlådan och får ihop ett gäng.

De boende har kämpat hårt för att få ned hastigheten på vägen utanför från 70 till 50 km/tim och från 50 till 30 km/tim i området, och de lyckades – en riktig bedrift!

Tryggheten är ovärderlig

Marc blev förälskad i Viken mycket tack vare den trygghet som finns här.

”Jag kan promenera här vilket jag inte kan i Johannesburg”, berättar Marc. Men det är inte bara tryggheten som lockar utan naturen och de aktiviteter som Vikenbor i allmänhet tar för givna. Hela familjen de Beer älskar Julmarknaden med tomtebesök, 1:a maj, och Nationaldagsfirandet. Och Midsommarfirandet vill de aldrig missa. ”Dessa aktiviteter är verkligen toppen och skänker en gemenskap med hela byn”, säger Marc.

De handlar på UP Hallen och Jollen och känner sig helt nöjda med det. ”Finns det inget som är mindre bra med Viken”, undrar jag. ”Inte som vi har upplevt”, svarar de.

Katarina Trohammar

FAKTARUTA
Jessica de Beer, uppvuxen i Jonstorp
Marc de Beer, uppvuxen i Johannesburg
Julia, 5 år, född i Chicago
Leo 3 år, född i Helsingborg

Bröderna Eklund* har blivit korvhandlare också

Det var väl kanske att ta i, men de har kompletterat sin framgångsrika verkstadsverksamhet med en servicebutik där man kan köpa sig en korv, baguette, sallader, kaffe och lite annat gott som t ex lösgodis. Sedan kan man förstås köpa tidningar, böcker, även ljudböcker, samt hyra och köpa filmer.

Och så finns det färskt bröd – så kallad bake-off.

Som sagt verkstaden kommer att fortsätta med sin höga servicenivå – nu i samarbete med Meca – och bensin kommer man även fortsättningsvis att kunna tanka. Skillnaden är att man enbart kan betala vid pumpen. Sedan kommer en av Sveriges bästa biltvättar att se till att våra bilar är riktigt rena. Själv rekommenderar jag den dyraste tvätten.

Den håller bilen ren längre så att det faktiskt är en bättre affär för dig som bilägare än att köpa den billigaste varianten.

*)Vikens Bilverkstad (Statoil)
tel. 23 65 50

Kjell

Varför kyrkan?

Jacob Lindberg och Marlene Malmqvist går båda andra året på Gymnasiet. De är uppväxta här i Viken och på torsdagarna träffas de på Kyrkans Ungdom. Vi lät dessa två svara på några frågor som handlar om kyrkan och varför de är där.

1. Varför är du engagerad i en av kyrkans grupper och hur kom det sig?

Marlene:

- Jag har alltid tyckt om stämningen i Vikens kyrka. Efter vår konfirmation år 2007 började vi att ses på torsdagarna när det var Kyrkans Ungdom, Vi hade så fruktansvärt roligt på konfirmationen och det blev som en slags fortsättning. Sedan har jag jobbat och hjälpt till med andra konfirmander som konfirmandassistent. Jag gillar omgivningen och att få jobba ihop med Marie och Annika samt andra vänner som också är där och hjälper till. Jag känner mig alltid så välkommen där.

Jacob:

- Allting började med konfirmationen 2007 i Viken. Den största anledningen till att jag är involverad i kyrkans grupper är för att vi gör en mängd roliga saker tillsammans och får träffa personer som jag kanske inte annars skulle umgås med.

2. Reagerar din omgivning på att du är engagerad i kyrkan?

Marlene:

- Självklart att dom reagerar, ibland positivt och ibland negativt. Jag tror att en del har dålig erfarenhet av kyrkan rent generellt. Jag har många vänner som säger att dom hade jättetråkigt på sin konfirmation. Jag kan tänka att det är därför som dom reagerar. Konfirmationen är ändå oftast det första intrycket vi ungdomar får av kyrkan, så det är viktigt att den blir bra.

Jacob:

- Vissa tycker det är konstig, men de som tycker att det är negativt, töntigt eller dåligt ignorerar jag bara och säger till dem att gå dit istället.

3. Vad är Gud för dig?

Marlene:

- Det är en svår fråga. Jag kan inte riktigt sätta ord på det. Gud är väl någon som alltid finns där. Det kan kännas skönt när man känner sig ensam och det inte finns någon annan. Då är Gud där och uppmanar en om att det faktiskt blir bra någon gång.

Jacob:

- För mig är Gud Skaparen. Han som gjort allt levande, han som ger förlåtelse.

4. Vad är kyrka för dig och vad är kyrkans uppdrag enligt dig?

Marlene:

- Kyrkan är en del av mig så att säga, jag trivs så fruktansvärt bra där och det känns ibland som ett andra hem. Det handlar nog väldigt mycket om att det just är Vikens församling. Det är ett ställe där jag kan slappna av. Jag lever bara just i den stunden och tänker inte på provet som jag har imorgon. Det kan också vara något som gör mig stressad eller ledsen. Kyrkans uppdrag är väl att ge människor hopp, att vi skall känna att det finns någon där, att Gud följer våra fotspår. Han går antingen bakom eller framför oss, beroende på vad vi behöver. Kyrkans uppdrag är att välkomna folk som känner sig vilse, ett ställe där man kan få vägledning.

Jacob:

- Enligt mig är kyrkans uppdrag att både lära ut och upplysa om den kristna tron och att göra roliga saker tillsammans med andra.

5. Vad tycker du Vikens församling är bra på?

Marlene:

- Att göra oss ungdomar delaktiga i församlingen. Det känns som att vi har väldigt många ungdomar som är aktiva i kyrkan.

Jacob:

- Vikens församling är väldigt bra på att samla människor och ha trevligt tillsammans, barn som vuxna. De har aktiviteter för alla även för de allra minsta.

Marie Rehnstam

Kyrkan en oas för Humlor

Vi ställde samma frågor som här intill till en av studiecirklarna i församlingen för vuxna, som kallar sig för Humlorna.

Många har varit med över 7 år. Den gemensamma nämnaren bland medlemmarna är att de tycker det är roligt och intressant att diskutera religiösa, etiska frågor i en sluten grupp. Det är en stor fördel, menar de, att man har lärt känna varandra väl, vilket gör att man kommit varandra ”nära”. I en sådan gemenskap samtalar man på ett djupare plan.

En av ”humlorna”, som de kallar sig själva, fick en inbjudan när hennes barn konfirmerades. De andra i gruppen har tillkommit genom mun mot mun metoden.

Varje termin är det en bok som alla läser.

Inför varje träff ska alla ha läst några kapitel ur just den bok som studeras och sedan diskuteras det. Just nu läser alla Jonas Gardells bok om Jesus. Att litteraturen varieras är något som uppskattas i gruppen för då kommer olika perspektiv på livet och tron fram

Ingen av humlorna har fått någon negativ reaktion när de berättat att de är med i en av kyrkans studiecirklar. Vissa har fått mer nyfikna frågor om vad man själv tror på och vad man gör. Många av dem som undrat har också gett uttryck för att de själva skulle vilja vara med i någon liknande studiecirkel.

Gud är

När humlorna, som är kvinnor mitt livet, ska förklara vad Gud är för dem kommer meningar som:

- Gud är en vän i vardagen, någon man kan vända sig till i alla situationer både i glädje och motgång, en allsmäktig fader,

”Gud är större”. Gud är den goda livgivande kraften som finns i ”allt levande”. Gud är tillvarons innersta väsen. Gud är styrka och lugn, någon som alltid finns för mig, någon att tro på.

Diskussionerna går höga

Att det diskuteras i gruppen är helt klart, för alla har åsikter om vad de tycker att kyrkan ska syssla med och vilket uppdrag församlingen i Viken ska ha. De tycker ändå att kyrkans huvuduppgift är att visa på medmänsklighet samt vara där vikenborna är i alla livsskeden, som vid dop, begravningar med mera. Det ska finnas verksamhet för alla åldrar.

Kyrkobyggnaden ska vara en samlingsplats där gemenskapen är tydlig, men även en plats för stillhet och tystnad samtidigt som kyrkan är en symbol för tradition.

Några i gruppen reagerar över att det finns församlingsbor som inte är medlemmar i Svenska Kyrkan men ändå går på bland annat kyrkans konserter. Diskussionerna går höga om icke medlemmar ska betala för att få gå på de olika musikevenemangen som arrangeras eller om det ska vara som nu.

Några av humlorna saknar temagudstjänster där kyrkobesökarna får möjlighet att samtala om viktiga trosfrågor eller diskutera predikan.

Alla i studiecirkeln vet om att församlingen har en hemsida. Någon tycker att den är bra men kunde bli bättre. Fast det viktigaste är att Vikens församling fortsätter, menar humlorna, att vara en levande kyrka mitt i byn.

Kom som du är

Om medlemmarna i gruppen skulle rekommendera kyrkans verksamhet i Viken för någon skulle de säga att man kan komma som man är, att det finns mycket att upptäcka där. Man både ger och får tillbaka och blir positivt bemött av dem som är anställda där. Humlorna avslutar med att kyrkan är en oas mitt i samhället som har mycket mer än bara gudstjänst , den har något bra och viktigt att erbjuda oss alla.

Annika Erlandsson

Är du intresserad att vara med i en samtalsgrupp där vi pratar om Gud, Livet och tron hör av dig till Annika Erlandsson 0702-608299 eller Marie Rehnstam 0702-677131.

Vill du veta mer om församlingens verksamhet, gudstjänster och konserter gå in på vår hemsida www.svenskakyrkan.se/vasby-viken
Se även annons i HD onsdagar och lördagar på Höganässidan.

Ristningar med historia

Vikenreflexer av Stig Ewaldson

SAMTLIGA FOTON: STIG EWALDSON

Bilder 1 och 2. Inskurna årtal: 1780 och 1775 på Skepparegatan 32

Många av gårdstomterna i Vikens gamla bykärna är av hög ålder. Flera av dem har sitt ursprung åtminstone ner i 1600-talet. I varje fall vet vi att de blev numrerade vid den tiden. Den gård det här först ska handla om tilldelades nummer 11 och den låg nära "Capellet" i dåvarande fiskebyns utkant.

Vid 1700-talets början hade Viken mer än 300 invånare men det förhållandet skulle drastiskt ändras då en förödande böldpest drog in i Viken och släckte ut mer än en tredjedel av befolkningens liv. Kvar stod tomma hus och tomter - 2 av 5 tidigare bosatta gårdar stod helt öde. Ett av de ställen som hade lyckan att fortsatt leva vidare var nummer 11.

På den gården hade visserligen byamannen och båtsmannen Jöns Nilsson Böös 23-årige son Jeppa avlidit i farsoten, men Jeppas tio år äldre bror Nils samt dennes hustru och två barn klarade sig undan. Ställets fortlevnad i släkten var säkrad. Jöns Böös tackade Gud och försynen för det och beslutade året efter pesten 1712 att bygga ett nytt hus åt sig och de

Bild 3. DETA HUS BLF VPSAT AF MIG INS GID M DCCXII DEN I

sina. Med säker hand skar han in sitt signum i en bjälke. Där står (bild 3):

" DETA HUS BLF VPSAT AF MIG INS GID M DCCXII DEN I"
(= Detta hus blev uppsatt av mig Jöns Nilsson /GID?/1712 Den i /?/).

Vad GID står för är inte klart. GID bör ha varit hustruns initialer. Men Jöns hustru hette Sissa Andersdotter så kanske hade hon avlidit i pesten 1711 eller tidigare? Kanske hade Jöns Böös gift om sig med GID? GID kan ev. vara G Jönsdotter (?). Detta är ren spekulation eftersom jag här inte finner belägg för mina antaganden i kyrkoboken.

Enligt den gamla kartan (fr.1737) bestod gården nr 11 i princip av två parallella byggnader. Vid den norra fanns en kålhage och invid det södra huset hängde man sina fiskegarn. Förutom åkerjord ute i Gamle Hage tillhörde Jutalyckan nedanför kyrkogården stället. Där växte vass så det är möjligt att Jöns använde den till att täcka husets tak.

Vid slutet av seklet var det åter dags för om- eller tillbyggnad. Gamle byamannen Jöns Böös sonson Lars Nilsson Böös stod då sedan ett antal år som ägare av fädernegården. Lars Böös var gift med Gunnur Andersdotter från nr 35, en gård belägen vid det vi senare kommit att kalla Böösa backe. Lars Böös blev även ägare till det stället. Lars Böös följde sin farfars exempel och präglade också han in sitt signum i en bjälke på nybygget nr 11 på vilken det står (bild 4): *"ANO 1775 LNS GAD"* (= Anno 1775 Lars Nilsson Gunnur Andersdotter).

Tomten det handlar om här ligger i hörnet Skepparegatan – Styrmansgränd. De äldre byggnaderna fick väl stryka på foten när det stora boningshuset byggdes ca 1860. Ägare då var skepparen Johannes Smitt vars hustru Anna Svensdotter hade sina släktrötter på gården där alltså både hennes morfar och hennes morfars farfar lämnat spår efter sig genom inristningar i bjälkar från 1775 respektive 1712. Efter Anna Svensdotter som avled 1886 har ett antal generationer passerat revy på gården, men inristningarna består och kan alltså ses än i dag.

Bild 4. ANO 1775 LNS GAD

Fler spår av Vikenbor från förr

Men det finns också andra inristningar än de jag här beskrivit som vittnar om Vikens bebyggare för länge sen. I den äldre byggnaden på Martin Påls Guda nr 7 (f.d. tomt nr 23) finns en inristad bjälke som troligen vittnar om vem som byggt huset. Bjälken flyttades vid husets senaste ombyggnad och på den kan vi med viss svårighet tyda följande (bild 5):
"ANO ? 17 LS"

Bild 5. ANO ? 17 LS

Tyvärr är det inte möjligt att se några inskurna tecken till höger om S:et och den bokstaven mer känner man med fingrarna än ser den. Än längre till höger är strålar ristade (eventuellt ett soltecken?). Det man

Utsnitt ur karta från 1737 med gårdarna nr 11 och nr 23.

ser tolkar jag för tillfället så här: F.d. ryttaren Beingt Carlsson var den som tog upp ödetomten nr 23 1712. Carlsson avled 1762 och stället togs då över av båtsmannen Lars Svensson. Min tro är att signaturen LS står för Lars Svensson och att det var han som i slutet av 1700-talet lät bygga ett hus på tomten.

Och så slutligen . . .

Slutligen vill jag berätta om ett par inskurna årtal funna i huset Skepparegatan 32 (äldre Viken nr 30). Det är de två bilder nr 1 och 2 som inleder min artikel.

Det första med årtalet 1780 fann man vid en ombyggnad på en avsågad bjälke. Den står tyvärr numera ej att finna (?), men den andra som har årtalet omsorgsfullt och vackert inskuret på ett slätputsat dörröverstycke finns bevarad och är efter den senaste renoveringen omplacerad i huset.

Här ser man visserligen inga signaturer ingraverade men jag dristar mig ändå på en gissning att det var husets ägare vid den aktuella tiden, skepparen och kyrkvärden Erik Nilsson som här haft ett finger med i spelet. Han stod antagligen för både ny- och ombyggnation av det gamla ärvda båtsmanshuset på tomten. Erik Nilsson, son till båtsmannen Nils Ericksson Cartow, hade 1766 gift sig med Hanna Jönsdotter .

Efterlysning

De flesta av de äldre husen i Viken har byggts eller byggts om under 1800-talet och vid de tillfällena har man återanvänt en del virke. Det är därför relativt sannolikt att det finns fler spår i form av inskrifter och ristningar i några av byns hus. De jag nu beskrivit är sådana jag för tillfället känner till, men kanske finns det fler? Detta är en efterlysning så hör gärna av er!

Fler ungdomsaktiviteter på gång i Viken!

FOTO: GÖRAN ÖRTEGREN

Här är Filip Örtegren, Johan Åkesson, Verner Ramberg och Gustav Hultman.

De är ungdomsgruppen som ordnade beachvolleybollturnering, uppvisningar i waveboard och streetrunning, livemusic och disco under Vikenfesten den 1 augusti. Arrangemanget blev så lyckat att de vill fortsätta, inte bara med Vikenfesten utan de har ambitionen att bilda en förening för att skapa olika events och samlingsplatser för unga i Viken.

Närmast planerar de för Vikenlanet nu i höst, en Computer Festival med spel och tävlingar från fredag till söndag 6/11–8/11. Mentorsgruppen fortsätter som bollplank och ungdomarna stöttas av Vikenskolan genom fritidsledare Gunilla Elverson Winterqvist.

Härligt att samarbeta med ungdomar!

Marie Tidedal i mentorsgruppen, de andra är Marie Rehnstam och SvenÅke Hansson.

Nu finns 118 nattvandrare

Marie Tidedal har lyckats samla 118 nattvandrare i sitt projekt. Det räcker dock inte att bara gå en gång, som jag. Alla måste gå ett par gånger per år. Jag skall bättra mig.

Dom som inte gått någon gång måste bättra sig ännu mer.

Kjell

Fortsättning höstmötet

viktigt att bevaka Vikens intressen när det gäller 111:an och buss 219 samt skyltningen till Viken.

Kyrkoherde Pernilla Håkansdotter-Olsson berättade om sitt arbete i kyrkan och hur allting började för henne. Hon berättade vad hon tyckte att kyrkan kunde erbjuda och att det var viktigt att skapa en ökad dialog med människorna i Viken. Alla funderar vi till och från över livet och vad som händer sedan och i det samtalet vill kyrkan gärna vara med utan att alltid kunna ge hela svaret. Kyrkan är ofta med i livets alla skeden. Dopet, konfirmationen, vigseln och begravningen.

Pernilla Håkansdotter-Olsson

Någon tyckte jag skulle ta chansen att få in lite synpunkter och det blev dryga tiotalet idéer att utvärdera.

Jag är part i målet, men ge er chansen en vanlig gudstjänst och jag lovar att ni inte kommer att ångra er. Kanske enbart för att ladda batterierna, oftast får man något med sig som endast den rofyllda stunden i kyrkan kan skapa utrymme för.

Kjell

Fortsättning tennissommar.

en tennisräv från Viken högst på pallen i både singel och dubbel. Mikael Ewald tog välförtjänt hem både singel som dubbel tillsammans med Niklas Anderek.

I damdubbeln segrade Charlotte Carlin och klubbens idoga kassör Malin Ferrand-Drake i en rafflande och jämnt batalj mot Victoria Eriksson och Helena Hallin.

Styrelseordförande Peter Carlin kämpade förresten mycket tappert i finalen mot Mikael Ewald men föll med hedrande 4-6, 4-6. Finalpubliken vittnar om tennisglädje på högsta möjliga nivå.

Olof Engvall
STYRELSELEDAMOT VTK

Här mottar årets 1:a pristagare i Swedbanks tipsrunda, Clara Kumral Lantz, sitt pris 500 kr i Robur Effektiva världen av kontorschef Tina Leo. Rätt rad: X,1,1 och i spargrisen fanns det 453,50

-Swedbank är huvudsponsor för Vikenfesten och det är fantastiskt roligt att se hur detta arrangemang har växt och utvecklats de senaste åren. Vi tackar alla trevliga besökare för en härlig dag och ser fram emot nästa år, säger prisutdelaren Tina Leo.

Tack, alla snälla, duktiga och generösa!

Festkommittén för Vikenfesten 2009 tackar alla som på olika sätt bidragit till att Vikenfesten blev så bra som vi faktiskt tyckte att den blev.

Förutom till alla våra sponsorer vill vi rikta ett tack till ND-Produkter, Bex Sport, Phuun Thai, Kulla Flyg, Oldsbergs Ost och Vikens Blomsterhandel för generösa gåvor till våra prisbord.

Mentor- och Ungdomsgruppen tackar Vikens Hamnförening, Vikens Företagarförening, Vikens Kultur- och Byaförening samt Vikens församling och Kultur- och Fritidsnämnden i Höganäs som alla engagerat sig i och ekonomiskt möjliggjort Ungdomsgruppens ambitiösa program som verkligen satte sin prägel på Vikenfesten 2009. Nu ser vi med stor spänning fram mot Vikenfesten 2010.

Nästa år flyger vi ännu högre!!!

När, vad och var på Vikens Julmarknad

Julmarknaden i Viken börjar lördagen den 5:e dec. med traditionell marknad på Paul Jönska Gården mellan 13.00 och 15.00.

På söndag kl. 15.00 kommer tomten till Sophiamöllan där det även är sedvanligt lotteri och marknad. Kl 14.00 öppnar Sjöfartsmuseet i hamnen med utställning och bildvisning från gamla Viken. Muséet fyller 50 år i år så det blir spännande. På eftermiddagen mellan ca 14.00 och 15.00 bjuder Vikens Kyrka på en mugg glögg vid ingången från Bygatan.

Utanför Öresund värmer Kjell Lundberg sin glögg på sitt speciella sätt och den som är snäll får smaka. Birgittas i Viken har fyllt butiken och Mommas Cafe serverar Julmarknadsspecialiteer..

Även Anneli i Vikens Blomsterhandel och Lina på Konditori Öresund bullar upp med vackra blomster resp. oemotståndliga bakverk kl. 14.00. Hamnkrogen erbjuder denna dag jultallrik, kall och varm, till ett specialpris.

Olle Bogren

VKB:s kalendarium 2009

MÅNAD/ DAG	*TID*	*HÄNDELSE*
DEC		
5	*13-15*	*Paul Jönska Gården, Julmarknad*
6	*15*	*Sophiamöllan Mölletomten kommer*
6	*14-17*	*Sjöfartsmuséet 50-årsjubilerar. Utställning och bildvisning*
2010		
MARS		
9	*19*	*VKB årsmöte*
MAJ		
7		*Nytt nummer av Byaluren*

Konditori Öresund i nya bagarhänder

Lina Olsén, 22 år gammal, har sedan i våras tagit över Konditori Öresund efter Bengt Möller. När jag träffar henne en vacker septemberdag är hon fortfarande lite skakad över den enorma anstormningen av kunder under sommarmånaderna. Konditoriets storsäljare är tekakan och en normal sommardag bakar Lina över 500 tekakor per dag. ”Det är skönt med lite lugn nu så jag kan planera inför framtiden och hinner komma lite i ordning”, säger Lina.

Kompetens borgar för fortsatt kvalitet. Trots sina unga år har Lina en gedigen bakgrund i yrket: 3 år på Rönnowska skolans Bagar & Konditor utbildning, 1 år hos Bosse Bagare och en tid på ett litet hembageri i Ålstorp nära Löddeköpinge. Hela tiden har Lina haft nära kontakt med Konditori Öresund genom flera sommarjobb och att hon ryckt in vid behov. Konditori Öresund har alltid varit hennes drömarbetsplats, så när hon blev tillfrågad om hon ville ta över fanns det ingen tvekan. Viken är toppen och Vikenkunderna trevliga och positiva, tycker Lina. Hela familjen ställer upp när det är som stressigast och hon har dessutom två bagare anställda för att klara produktionstoppar.

Men det är Lina som alltid är först på plats – redan vid 4 tiden börjar hon dagen med att sätta degar till franskbröd och bullar. De grova bullarna är redan färdigtrillade och väntar i kylskåpen. För Lina är det viktigt att allt görs från grunden och att fasa ut onödiga tillsatser.

Framtiden

Lina tänker inte ändra på det populära sortimentet (why change a winning horse) men vill utöka med mer surdegsbröd och är sugen på att också kunna erbjuda smörgåsar och pajer, men det är ont om plats i dagsläget.

Katarina Trohammar